

дено на български отъ Г. Байда-новъ). Освен това писалъ е: „Оцерковномъ пѣнii“, „Большой и малый знаменный распѣвъ“, „Церковное пѣние югозападной руси по Ирмологомъ XVII и XVIII в. в. и др.

Войршъ, Феликсъ — Woyrsch, Felix — органистъ, диригентъ и композитистъ, род. 8 окт. 1860 въ Тропау, училъ въ Дрезденъ и Хамбургъ, отъ 1894 диригентъ на църковния хоръ въ Алтона, 1895 на Пѣвческата академия тамъ, а отъ 1903 — диригентъ на градскитѣ Симфонически и народни концерти, 1905 професоръ, 1907 — членъ на Берлинската академия, композиралъ нѣколко оратории.

Войчиковна, Бронислава — Wojcikowna, Bronislava — полска музикална изследвателка, род. 6 авг. 1800 въ Лвовъ, учила музиковѣзание въ тамошния университетъ, писала: „Йоханъ Фишеръ отъ Аугсбургъ като композитистъ на сюити“, „Йоханъ Фишеровитѣ полски танци“, „Върху баладитѣ на Моношкю върху текстове на Мицкевичъ“, „Менуетѣтъ въ класическата и романтическа клавирна соната“, „Научно-музикални скици“, „Върху значението на понятието въ музиката“, „Тоновиятъ видъ въ новата музика“, „Ритмика или метрика“.

Вокали, (отъ лат. Vox = гласъ) — гласнитѣ букви, върху които лежи тона при пѣнието, до като съ съгласнитѣ той се започва или свършва. Доброто произвеждане на вокалитѣ е отъ голѣмо значение за ясния изговоръ (дикцията) на пѣвцитѣ.

Вокализизмъ, ит. Vocalizze — се наричатъ упражненія за гласа, които иматъ за целъ да постигнатъ единъ ясенъ изговоръ на вокалитѣ (гласнитѣ).

Вокализиране — правене упражненіе съ гласа върху гласнитѣ — вокалитѣ.

Вокална музика — е тази, която е предназначена за изпълнение отъ пѣвчески гласове; гласова музика съ съпроводъ се счита сѣщо за вокална. Видоветѣ В. м. сж следниѣ: а) малки форми: ария, ариозо, ариета, каватина речитативъ, балада, пѣсень, романсъ, хоралъ — за единъ соловъ гласъ; дуетъ, терцетъ квар-

тетъ, квинтетъ и пр. — за нѣколко солови гласове; б) голѣми форми: камеренъ дуетъ, камерна кантата и църковенъ концертъ — за солови гласове; мотетъ, псаломъ, литургия, реквиемъ, духовна или свѣтска кантата — за солови гласове съ хоръ; пасионъ, оратория, мелодрама и опера — съ инструменталенъ съпроводъ.

Вокално — „гласово“, което се отнася до гласа, или до изкуството на гласа.

Воксъ, лат. vox — гласъ; v. humana — човѣшкия гласъ; 8-стѣпенъ гласъ при органа.

Воланте, ит. Volante — летяще, бързайки.

Волковъ, Феоdorfъ Григориевичъ — композитистъ, род. 1729 въ Кострома, умр. 1763 въ Петербургъ — първиятъ руски оперенъ композитистъ (съ неговата „Танюша“, дадена въ Петербургъ за пръвъ пжтъ на 9 дек. 1756), написалъ сѣщо първото руско оригинално либрето.

Волта, ит. Volta — обръщане — връщане — *Prima volta* — първи пжтъ (връщане), *Secunda volta* — второ връщане (гл. знакове за повторение).

Волти, ит. Volti — „обърни“ *V. subito*, съкр. v. s = обърни бързо.

Волфартъ, Хайнрихъ — Wohlfahrt, Heinrich — композитистъ на леки инстинктивни творби за пиано, род. 16 дек. 1797 въ Кьосницѣ при Апола, умр. 9 май 1883 въ Коневитѣ при Лайпцигъ, училъ при Хезеръ въ учителския семинаръ въ Ваймаръ, и следъ това заемалъ учителски и канторски мѣста въ разни малки градове, а живѣлъ сѣщо въ Йена и Лайпцигъ, като частенъ учителъ. Отъ многобройнитѣ му дѣла, най-важни сж: „Детска школа за пиано“, „Приятелътъ на пианото“, „Елементарна школа“. Учебницитѣ му по хармония и композиция сж въ съвсемъ достъпна и лека форма, и сж предназначени за любители.

Волфуртъ, Куртъ фонъ — Wolfurt, Kurt von — композитистъ, род. 7 септ. 1880 въ Летингъ (бивша Русия), училъ въ университетитѣ въ Дорпатъ, Мюнхенъ и Лайпцигъ, и консерваторията въ Лайпцигъ, сѣщо и при Максъ Регеръ и Мар. Краузе въ